Frans Hedberg

Slutbalen no 2. Nyårsmönstring med sång i 1 Akt. Uppförd första gången den 1 Januari 1861 på Södra Theatern

Stockholm. Albert Bonniers förlag. 1861.

– Läs mer om verket här

Det avbildade exemplaret tillhör Uppsala universitetsbibliotek.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Uppsala universitetsbibliotek och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:
https://lb.se/författare/HedbergF/titlar/SlutbalenNo2/faksimil?om-boken

Permanent länk (URN):
https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb9991968-faksimil

104.

SLUTBALEN Nº 2.

Nyårsmönstring med sång i 1 Akt,

af

F. HEDBERG.

Uppförd första gången den 1 Januari 1861 på Södra Theatern.

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Personer:

Le Temps, alltid samme dansmästare.
Sylvestra, en passerad skönhet.
Novanna, hennes dotter.
Liberta, Fortuna, } hennes hofdamer.
Crébleu, Zuav-öfverste.
Italina, drottning.
Caprero, hennes följeslagare.
John Bull, grossör och skarpskytt.
Reineke, tysk expedit.
Jonathan, plantage-egare.
Magyari, husar.
Antikristo, en munk.
Pepita, dansös.
Svensson, Norberg, Sörensen, } tre gamla bekanta.
Ruschkin, en fin diplomat.
Suometar, Svenssons slägting.
En Mestiz.
O-pi-ing, en kinesisk dame.

Händelsen föregår nyårsaftonen 1860, uti Le Temps' gamla lokal.

STOCKHOLM.
HÖRBERGSKA BOKTRYCKERIET, 1861.

Ett konversationsrum med dörrar i fonden och på sidorna, samt med Tidens emblémer öfver dörrarna. På högra sidan en divan i fantastisk stil. Något före ridåns uppgång börjas introduktionen, på melodien till följande sång:

Första Scenen.

LE TEMPS (*inkommer dansant och leende från venster; balklädd och elegant*).

Sång.

Mel. ur »*Svaga sidan*».

Efter min slutbal föll i smaken
Då jag i fjol tillställde den,
Bjuder i år jag er på maken,
Ty jag lärt flera dansa än!
Helt snart de komma mina gäster
Tidens bjudning refuseras ej!
Nej, nej, nej, nej!
Det hjelper ej,
Stora och små måste dansa för mig!
Fastän de uppå mina fester
Snart dansa krafterna af sej! —
Efter min slutbal föll i smaken,
etc. etc.

(*Dansar några steg under reprisen.*) Ja! vive l'Empereur! Det har varit ett dansant år, det 1860! — Segrar, befrielser, kröningar, afsked på grått papper — allt har gått som en dans! Och den Garibaldi sen! Sådan satans karl! — Hade jag icke en så god konstitution som jag har, så skulle han väl skaffat mig både gikt och andtäppa på halsen. Jag höll verkligen

på ett tag att uppsäga min kejsare tro och lydnad, och kalla mig "*Il tempo*" i stället — men som en försigtig general så intager man en afvaktande ställning! Nästa år byter jag kanske om namn, i fall allt går som man förmodar! — men för tusan, nu måste jag tänka på min fest — jag har i år ett gammalt, på grafvens brädd stående fruntimmer att roa, och det är mycket svårare än att roa en gammal gubbe! (*lyssnande*) Tyst! der kommer hon redan! (*skyndar till dörren och bugar sig artigt för den inträdande Sylvestra.*) Madame! permettez moi — —

Andra Scenen.

DEN FÖRRE. SYLVESTRA (*gammal och vissnad, men med anspråk på att synas ung; iklädd en väldig krinolin och på hufvudet en lutande krona.*)

Sång.

Mel.: *Fredmans Sång N:o 5, C.*

1.

SYLVESTRA.

Nu vandrar jag min sista färd
I denna jemmerdalen!

LE TEMPS.

Tillåt likväl, att jag som värd,
Er ber att först se balen!
Här kommer mycket hyggligt folk
Från öster och från vester,
Och om ni vill skall jag bli tolk
För er, hos mina gäster!

2.

SYLVESTRA (*tragiskt*).

Jag har ej sinne nu för skämt,
Lägg bort den fadda minen!
Högtidlig har mig stunden stämt...

LE TEMPS (*afsides*).

Det syns på krinolinen!
(*högt*)
Seså, kurage! en hvar skall dö,
Hvad är det värdt att lipa?

SYLVESTRA (*ond*).

En drottning lipar ej, monsieur!
Det borde ni begripa! —

LE TEMPS. Jaså... ursäkta mig! men inte böra väl vi bli ovänner på slutet, när vi dragit så jemnt hela tiden!

SYLVESTRA. Dragit jemnt? jag tackar så mycket! Det är ingen konst, då ni disponerar makten, och jag måste utföra allt efter edra vinkar.

LE TEMPS. Det är alltid så i konstitutionella stater, och det är mindre besvär för regenten!

SYLVESTRA. Ja, och mindre ära!

LE TEMPS, Jo, jag tackar! När det efteråt talas om hvad som skett under er regering, hur sägs det då? Jo: "det och det skedde år 1860!" — "1860 gjorde Italien sig fritt, — 1860 fick Stockholm jernväg till Telge — 1860 reste kejsarinnan af Frankrike till Skottland, och drottning Victoria till Tyskland! — — 1860 bibehöll svenska riksdagen prygelstraffet" — nå! det der sista kan man då tro vara tryckfel, och att det bör vara 1760 i stället — — men i alla fall så är äran på er sida!

SYLVESTRA. Men jag skall bevisa er att så inte är! när man talar om det förflutna, så säger man: "Ja! se den tiden!" — eller: "Det var andra tider" — och kanske till på köpet säger man: "ja! se det och det året, då var tiden annorlunda!" — Alltid hör man talas om tiden, den uppslukar då allting annat!

LE TEMPS. Ja, det är ju meningen!

SYLVESTRA. Och det värsta är att den också snart skall uppsluka mig!

Le Temps (*afsides*). Ja, det vill aptit till! (*högt*) Men det är ännu en timma till dess — och kom ihåg hvad Fra Diavolo säger: (*gnolar*)

"Låt oss njuta den korta tiden,
Låt oss roa oss hvar minut!" —

Sylvestra. Fra Diavolo! bara jag hör klangen af det der språket, så spritter det i alla leder!

Le Temps. Ja, hör nu, hur är det... man påstår att den röda skjortan...

Sylvestra. Fi donc! man talar inte om sådant i fruntimmerssällskap!

Le Temps. Det sätter man sig öfver, så är man en högt uppsatt personlighet! Som sagt är, det sägs att ni förälskat er i en viss hjelte... en viss...

Sylvestra. Nåväl, ja! det nekar jag inte! Och jag beklagar djupt att jag blifvit regentinna på jorden — ehuru han finnes der.

Le Temps. Hur så?

Sylvestra. Derför att dess år är så kort! Ack! på Uranus eller Neptunus! hvad hade inte han och jag kunnat uträtta på *ett* år!

Le Temps. Det tror jag rasande väl!

Sylvestra. Men — man får väl vara nöjd.

Sång.

Mel.: »*Carl Johan, vår kung*» *etc.*

1.

Jag glöms ej så lätt,
Jag gaf er en hjelte
Hvars blickar försmälte
Hvar lejd bajonett!
Som, trotts politiken,
Två mägtiga riken
Befriade lätt!

2.

Tyrannen så ung
Han körde från thronen,
Gaf hela nationen
Den ädlaste kung!
Och ensam han skurit
Sin lager, och burit
Den bördan så tung!

3.

Sitt verk han fört ut,
Och trädde tillbaka
Att hvilan få smaka,
Så arm som förut!
Men lejonet vakar,
Snart manen det skakar —
Än är det ej slut! —

Den som derför bara finge lefva — åtminstone till våren! Man säger att vi qvinnor icke duga att styra!

Le Temps. Inte riken åtminstone!

Sylvestra. Hvad annars?

Le Temps. Männerna ... och ... (*med en blick på hennes vidd*) ballongerna!

Sylvestra. Ah, bah! — Och ser ni, just derför att jag är fruntimmer, ville jag inte lemna något ofulländadt efter mig!

Le Temps. Hvad skulle då er efterträdare få att göra?

Sylvestra. Åh, det finns tillräckligt qvar! Hon behöfver inte dö af sysslolöshet. (*Räknar på fingrarna*) Italienska frågan — Ungerska frågan — Orientaliska frågan — Kinesiska frågan — Schlesvig-Holsteinska frågan — Tyska frågan — Norska frågan — Skarpskyttefrågan och reformfrågan ... svara mig på dem, om jag får be!

Le Temps. Nej, jag tackar! Det lemnar jag åt diplomaterna!

Sylvestra. Dem har min hjelte slagit hufvudena af!

Le Temps. Åh, de voro nog hufvudlösa före honom! Men nog är det goda utsigter med den eviga freden, då så många brännande frågor äro på tapeten.

Sylvestra. Tyst! tala ingen politik! det kommer någon!

Le Temps. Det är mina gäster som börja anlända!

Tredje Scenen.

DE FÖRRE. REINEKE (*i helt röd drägt, med lykta i handen, utan ljus, inkommer försigtigt och letande*).

Sylvestra. Hvem är det der?

Le Temps (*tragiskt*). En skugga af hvad förr han var!

Sylvestra. Hvarför har han lykta?

Le Temps. Han letar efter något som han tappat!

Sylvestra. Utan ljus?

Le Temps. Ljus? ... Nyttjas inte i bättre hus!

Reineke (*letande*). Potz donner! Hvar har jach mitt schene kungarike und min kredit! (*till Le Temps och Sylvestra*) Bitte! Bitte! Sie haben wohl inte sett en fertapped kungarik? Inte? Und inte heller några finantzer som äre portkomne?

Le Temps. Hur såg de ut?

Reineke. Micke ... micke intrasslade! Ach! jach är en olycklig mensch! Und när jag tänker på de förre tider!

Sång.

Mel. ur »*Orpheus i Underjorden*».

1.

När jach var könig von Italien,
Jach hos de schene hade tur!
Und lille Pius var min gode vän,
Und jach gaf tusan den der Cavour!

Men den ferdammte Savojarden se'n
Han nep ifrån mich min bäste bit,
Und nu har jach blott qvar Venetien
Som är zu wenig för min aptit!
Jach armer könig von Italien! :‖:

2.

Währ' jach än könig von Italien
Så skulle Pius må schent in Rom!
Neapel skulle kriege Frantz igen,
Und Garibaldi få snart sin dom!
Ja! allting skulle snart bli pra igen
Om kassen ej wäre pank, gunås!
Hon centrum är, und jach är radien
Und genom geldbrist jag rakt fergås,
Jach armer exkung von Italien! :‖:
(*går omkring och letar som förut.*)

Om jach bare hade mine finantzer igen!

Le Temps. Hör på, herr Reineke! inte passar det för en karl att gå så der och sörja. Sköt hvad ni har, och bry er inte om andras ägor.

Reineke. Was sagen Sie! Donner wetter! det är för micken pesvär! Nej! Diplomatien skall hjelpe mich — und der Himmel! (*visar åt fonden der Antikristo inträder.*) Da kommt sein minister auf Erden! Han skall hjelpe mich!

Le Temps. Doktor Hjelplös!

Fjerde Scenen.

DE FÖRRE. ANTIKRISTO och CRÉBLEU. (*Antikristo i munkdrägt, med stöflar och sporrar; på hufvudet tonsur och tvåkantig hatt; en mustasch och halft pipskägg, så att ena sidan af ansigtet ser krigisk och den andra from ut, inkommer, ledd af Crébleu, som bär zuav-öfverste-uniform och hederslegion*)

Crébleu. Sapristi, mon père! marchez vite! Gå på! allons! va-t-en!

Antikristo. Festina lente! min son! jag inte vara van vid framåtskridande! Un poco piano! piano!

Sylvestra. Hvad är det för ett oting som Zuaven fått att draga på?

Le Temps. Det är en prest med verldsligt regemente. Kan ni inte se att han är hälften af allting — men ingenting helt!

Sylvestra. Åhja! det både syns och hörs!

Antikristo. Lemna mig, mio figlio! jag sköter mig sjelf!

Crébleu. Ah! det jag vilja se! Sans mes bayonettes, ni hafva skrikit längesen: Vive Garibaldi!

Antikristo (*korsar sig*). Santa Maria! (*Söker slita sig lös*) Lemna mig, eller, per Dio!

Le Temps (*till Crébleu*). Låt honom styra af på egen hand litet!

Crébleu. Ah, c'est vous! Volontiers! (*släpper Antikristos arm*) Allez, mon pére! si vous pouvez!

Antikristo. Om jag kunna! Vid S:ta Maria Immaculata! jag kan allt! (*tar några steg för sig sjelf, men stupar i manteln och faller omkull*) Cospetto di Garibaldi!

Crébleu (*skrattande till Le Temps och Sylvestra*). Jag säga det, mes amis! Utan mig han längese'n vara au bout de nez! (*hjelper upp honom*). Eh bien, mon père — voulez vous mon bras?

Antikristo (*fattar armen*). Si! si! (*afsides*) Francese diavolino!

Reineke (*på munkens andra sida*). Hören Sie Vater! ein Wort!

Crébleu. Qu'est que c'est que ca? (*med ironisk artighet, i det han bugar sig*) Ah, monsieur! comment va à la santé?

Reineke (*brummande*). Brrr! (*till Antikristo*) Ni hjelpa mig ... jach hjelpa er! Ni slå den satans frant-

zosen en bulla in den Hals! und savojarden mit! Ack! nehmen Sie en stor Bulla!

Antikristo. Ack, mio figlio! de hafva fått smak på andra bullar!

Reineke. Jag tänka ha en konferentz mit bruder Ruschkin! Han hjelpa oss alla!

Crébleu. Hä? Une conference? Alors! jag vara med!

Reineke. Potz tausend!

Antikristo (*sakta till Reineke*). Piano! piano! Vara vän med den man!

Reineke. Sie haben recht! (*till Crébleu*) Jag säga ja! Men det bero på Ruschkin! han vara äldre än jach!

Crébleu. Då je suis med! Den man jag hafva på mina fem fingrar: Nom de Dieu! han minnas la Crimée!

Reineke. Jag hoppas det!

Le Temps (*till Crébleu, som han för fram på scenen ifrån de andra*) Monsieur le colonel! Hvarför tar ni den der gamla prestens parti? Det skulle intressera mig att veta?

Crébleu. Diable! C'est la faute de ma femme! ni veta — damerna — vara mycket ortodoxa! Eh bien! hvad vilja ni man göra?

Le Temps. Aha! nu förstår jag!

Crébleu. Också... jag fruktar la revolution!... Ni begripa

Le Temps. Fullkomligt!

Reineke. Tag min arm, Vater!.. Vi gå, jach vara er en stöd! (*de ämna gå genom fonden, då i detsamma Garibaldi-marschen höres utanför*) Potz tausend!

Antikristo. Diavolo!

Crébleu (*hänförd*). C'est lui! Le brave, (*hastigt liksom förargad på sig sjelf*) le diable d'aventurier!

SYLVESTRA (*stiger upp*). Det är min hjelte!

LE TEMPS. Nej se på gumman bara!

(*Marschen blir allt starkare, och midt under det den brusar som starkast, inträder Italina, i drottningskrud med trefärgadt skärp och svärd vid sidan, förd af Caprero, klädd i Garibaldis vanliga, verldsbekanta drägt.*)

Femte Scenen.

DE FÖRRE. ITALINA. CAPRERO.

(*Efter dem* JOHN BULL *i grön uniform med studsare på axeln.*)

(*Marschen fortfar tills de hunnit midt på Scenen.*)

SYLVESTRA. Det der är en syn för Gudar!

LE TEMPS. Ja! fulare kan man se!

(*Musiken öfvergår till en lätt melodram på motiverna ur marschen.*)

ITALINA (*till Caprero*).

Haf tack, befriare och hjelte,
Som bojan från min skuldra välte
Som gaf mig plats i folkens råd!
Vik icke bort ifrån min sida,
Hjelp mig att ordna och att strida,
O! stå mig bi med råd och dåd!

CAPRERO.

Dig skola högre makter skydda!
Jag vänder åter till min hydda,
Att vårda nu *min* egendom!
Men när i dina gyllne lundar
Till vårens fest det åter stundar,
Vi träffas, drottning,
(*med en blick på Antikristo*).
uti *Rom!*

(*Musiken upphör*).

CRÉBLEU (*stiger fram*). Det jag sätta p för!

John Bull (*stiger fram på andra sidan*). What do you say, Sir?

Crébleu (*med ombytt ton*). Ah! vous, mon ami!

John Bull. Yes! Yes! Hvar och en sköta him self! Hör på, old friend! ha' ni sett min nya leksak? (*leker med bössan*).

Crébleu. Qu'est que c'est?

John Bull. Jag vara ute på jagt... om ni komma hem till mig — ni få se 100,000 jägare — very good people! Wellcome, brother!

Crébleu. Et moi, hafva 200,000! Soyez le bienvenu!

Reineke (*stiger fram*). Ich habe den firkant! und mich ni låta bli!

Antikristo. Och jag hafva Petri nycklar!

Caprero (*musiken börjar åter, han sträcker ut handen mot Crébleu*).

Med eller mot din egen vilja,
Skall du ej från mitt verk mig skilja!
Ty tidens makt regerar nu
Och den är starkare än du!

(*Till John Bull*)

Uppå ditt ord jag fast mig tryggar,
Viss att du ej din lofven ryggar,
Den friaste på jordens rund
Går ej med våldet i förbund!

(*Till Antikristo*)

Blif först, hvad du är ämnad vorden:
En religionens tolk på jorden!
Blif ödmjuk som din Herre var
Och intet du att frukta har!

(*Till Reineke*)

Sköt du ditt eget folk och rike,
Och ur mitt fosterland du vike!

Gud skiljde språk och seder åt —
Se der min hämnare — och gråt!

(*visar åt fonden, der i detsamma Magyari inkommer i nationaldrägt, och stannar hotande framför Reineke.*)

Sjette Scenen.

DE FÖRRE. MAGYARI.

MAGYARI. Eljen Kossuth! Eljen Garibaldi!

CAPRERO (*till Italina*).

Kom drottning! äradt skall ditt namn
Gå till odödlighetens famn!
En bättre kommer i mitt ställe!
(*svänger sin hatt*)
Evviva Vittore Emanuele!

ITALINA.

Hvad än mitt öde blir, du gaf
Mig mod att skaka bojan af
Och går jag hedrad genom verlden,
Ditt namn är valspråket på färden!
Och lyser högt för alla folk,
En frihetens symbol och tolk!

(*Marschen börjar på nytt, och Italina räcker Caprero sin hand, hvarpå de gå ut genom fonden.*)

Sjunde Scenen.

DE FÖRRE (utom ITALINA och CAPRERO).

LE TEMPS (*till Sylvestra*). Jag kallar mig bestämdt *Il Tempo* till nästa år!

SYLVESTRA. Ack ja! den som då fick vara med!

Sång.

Mel.: *Marlboroughs-visan.*

1.

ANTIKRISTO.

O sanctissima Madonna,
O sanctissima, o purissima!
O sanctissima madonna!
Det är slut med vatikan,
Jag ifrån den helga sta'n
Snart får knoga, fattig fan!

2.

REINEKE.

Hör! min bäste herr Magyari,
Jach vill göre två koncessioner små!
Hör! min bäste herr Magyari,
Ni ska' få konstitution
På en splitter ny façon — —
En famos konstitution!

(*Magyari vänder sig motvilligt från honom.*)

3.

LE TEMPS (*till Sylvestra*).

De sjunga ju Marlboroughs-visan,
(*till John Bull*)
Hör ni mister?

JOHN BULL.

Yes!

LE TEMPS.

Det var lustigt!

JOHN BULL.

Yes!

LE TEMPS.

De sjunga ju Marlboroughs-visan,
Som så grymt utsliten är!

Sylvestra.

Hvad månn' det väl innebär?

Le Temps.

Att det sista versen är!

Reineke (*till munken*). Nu jach veta! ni skall man predika uppror i den stat!

Antikristo. Ja, fromme son! mio figlio caro!... det vara Gudi behagligt! (*de tala sakta*).

Crébleu (*till John Bull*). Hör på, mon ami! Ni inte korsa min väg — alors jag slå er på fingrarne!

John Bull (*exercerar med sitt gevär*). And jag ge er en — — piff, paff, puff! Very beautiful puff, brother!

Crébleu. Sacrébleu! Ni hota mig?

John Bull. No! no! Svar på tal! Svar på tal!

Magyari (*till Reineke*). Vi träffas först i Venetien — sedan på Ungerns fält! Eljen Kossuth!

Reineke. Aber lieber Freund! Wohin gehen Sie denn?

Magyari. Jag följer hjelten som skall hämna mig! Kom ihåg Komorn och Bathyani! (*Han går och möter i dörren Ruschkin, som inträder svartklädd och mycket elegant.*)

Åttonde Scenen.

DE FÖRRE. RUSCHKIN.

Ruschkin. Jag tyckte mig känna igen den der figuren! Ah! bon soir, messieurs!

Reineke. Ach da habe ick mein lieber Freund! (*skyndar fram till honom*).

Crébleu. Lui!

Reineke (*förtroligt till Ruschkin*), Ein kleiner konferentz, mein bruder!

RUSCHKIN. Hvad gäller den?

REINEKE. Italien! Das verdammte Italien!

RUSCHKIN. Var lugn! Jag tillåter inte att man förolämpar dig!

CRÉBLEU (*afsides*). Parbleu! jag vara med! Sans moi, ingen konference vara möjlig! (*går fram till Reineke och Ruschkin*) Hvad göra ni der, messieurs!

REINEKE. Jach hafva en Konferentz mit mein guter Freund!

CRÉBLEU. Eh bien! (*fattar Ruschkins arm*) à la conference!

RUSCHKIN (*drar undan sin arm*). Nieto, min vän!

CRÉBLEU. Quoi? Ni våga säga nej?

RUSCHKIN. Familjeaffärer endast... ingen politik — jag bedyrar!

CRÉBLEU. Och jag inte vara med?

RUSCHKIN (*bestämdt, men artigt*). Vi vilja inte besvära er med så obetydliga saker! Votre très humble serviteur, monsieur!

REINEKE (*stolt, nickande*). Diener! Diener!

CRÉBLEU (*ursinnig*). Sacre nom! Detta ni ska' få betala! Mille tonnerres! Palsambleu! Corbleu! Morbleu!

RUSCHKIN (*afsides*). En liten afbetalning på min gamla skuld! (*högt till Reineke*) Kom! Till konferensen! (*de gå*).

Nionde Scenen.

DE FÖRRE, utom RUSCHKIN och REINEKE.

CRÉBLEU (*till Antikristo som hela tiden stått försjunken i tankar, och sett mycket eländig ut*). Ni nyss ville gå tout seul, mon père... gå, jag draga tillbaka min arm! Palsambleu! jag närma mig, mon ami John Bull! (*går till John Bull*) Mon cher ami!

JOHN BULL. Hä?

Le Temps (*till Sylvestra*). Nu vill han bli söta bror igen!

Sylvestra. Det ser så ut!

Crébleu. Savez vous! je vous aime comme un frère!

John Bull (*lugn*). Good dam! fägna mig!

Crébleu. Men jag villa hjelpa Reineke un peu! Tycka synd om le pauvre diable!

John Bull. Bah! Reineke vara en räf! J have synd om Italie! You om Reineke — — Fare well, brother! (*vänder sig om*).

Crébleu (*afsides*). Diable! (*tar vänskapligt hans arm och för honom tillbaka*) Restez! jag gå öfver på er sida... jag blifva liberal!

John Bull. And non intervention?

Crébleu. Oui! non intervention! (*de taga hvarandra i hand*).

Le Temps. Nå det var väl! jag stod som på nålar!

Antikristo (*för sig*). Povero padre! jag visst få blifva prest på fullt allvar!

Le Temps (*går till honom*). Hvad funderar ni på?

Antikristo. Att få hyra rum för hyggligt pris!

John Bull. Apartments! Finnas alltid hos mig... hafva very förnäma hyresgäster! Wellcome!

Antikristo (*korsar sig*). S:ta Madonna.

Crébleu. Chez Moi, à Paris! finnas mycket rum!

Antikristo. Tackar! (*afsides*) Dig känner jag!

Tionde Scenen.

DE FÖRRE. PEPITA (*från fonden*).

Pepita (*insvept i en svart kåpa som döljer hela hennes figur, och med kapuschong af samma färg öfver*

hufvudet, inkommer osedd af de andra och stannar bredvid Antikristo). Helige fader! följ mig till Andalusiens dalar!

Antikristo. Ah! det är du min dotter!

Le Temps. Hvad hon har blifvit högtidlig!

Sylvestra. Troligen gör hon bot och bättring!

Pepita. Ett herrligt palats står redo att emottaga er! Kom!

Crébleu. Mais, madame!

Pepita. Ni ville ej hjelpa mig mot barbarerna, — nu gör jag som jag vill!

John Bull. All right!

Antikristo. Jag följer dig, kyrkans trognaste dotter!

Crébleu (*ironiskt*). Beaucoup de plaisir, mon père!

Pepita. Åh sennor! ni inte känna Pepita! (*kastar hastigt utaf sig sin mörka kappa och står nu i spansk nationaldrägt framför dem*).

Sång.

(Mel.: *La Gitana*).

1.

Kom, mi padre, till mej,
Bättre hem får ni ej,
Säg derför inte nej,
Uti mina dalar
Man om uppror talar
Ej!
Hos mig kan ni få se
Än en autodafé,
Låt er derför ej be, — —

Le Temps (*till Sylvestra*).

Vänta, så skall ni få se
Att han följer med!

(*Pepita dansar under reprisen.*)

2.

ANTIKRISTO.

Men den drägten du bär
Just ej anständig är! —

CRÉBLEU.

Ah bah! följ ni mon père
Ni på mig kan lita
Att charmant Pepita
Är!

PEPITA.

Kom då, padre, med mig!

ANTIKRISTO.

Ja, jag motstår ej dig!

PEPITA.

Blomsterströs skall din stig,
Och vid mina toners svall
Rom du glömma skall!

(*Dansar med förföriska åtbörder framför honom ut genom fonden, medan han förtjust följer henne.*)

Elfte Scenen.

LE TEMPS. SYLVESTRA. CRÉBLEU. JOHN BULL. (*sedan*) EN MESTIZ.

LE TEMPS. Seså, nu är den stackarn försörjd!

SYLVESTRA. Ja, det kunde han behöfva!

CRÉBLEU. Hvad skall man nu göra, mon frère!

JOHN BULL. Jag gå hem and skjuta!

CRÉBLEU. Et moi, sjunga min gamla visa!

(*sjunger*)

"Partant pour la Syrie
Le jeune et beau Dunois — —"

LE TEMPS. Jag tycker det vore mycket klokare om herrarne kinesade hos hvarann!

En Mestiz (*från fonden, inkommer hastigt, andlös och förfärad, och kastar sig för John Bulls fötter*). Rädda mig! Rädda mig!

John Bull. Yes miss! (*hjelper upp henne*) Vara lugn!

Mestizen. Ack masser! min förföljare, min plågoande är efter mig!

Crébleu (*lorgnerar henne*). Elle est charmante, ma foi (*går fram till henne*). Soyez tranquille, madame! chez nous äro alla fria!

Le Temps (*till Sylvestra*). Det låter stort, men — —

John Bull. God dam! må han komma!

Mestizen. Der är han redan!

Tolfte Scenen.

DE FÖRRE. JONATHAN (*i nankinsdrägt, med halmhatt på hufvudet, och en stor piska i handen*).

Sång.

(Mel. ur *Alphyddan*).

Jag slafvar har af alla färger
Och lif och död bär i min hand,
Mot abolitionister värjer
Jag mig med död och mord och brand!
God dam! jag fri är som mitt land!
Om man mitt slafveri
Sig lägger i,
Jag då ler
Och till svar jag ger:
Frihet vill jag lofva
Som den bästa gåfva, —
För att lugnt få sofva
Vill jag slafvar ha!
Trala la! etc. etc.

Le Temps. Den der herrn kokar väl en *svartsoppa* åt sig, som han får svårt att svälja till slutet!

Sylvestra. Ja ja, det ser mörkt ut med friheten hos honom!

Jonathan (*svänger sin piska*). God dam! hvar är min slafvinna? Aha der ser jag! (*ställer sig hotande framför John Bull*) Master! hon kostar mig 1000 dollars! jag vill ha' min egendom!

John Bull (*lugnt*). Yes! tag den!

Le Temps. Kom ihåg, att hos oss finnas inga slafvar!

Jonathan (*skrattande*). Inte?... Slafvar allesammans! Det är bara Jonathan som är fri!

Sylvestra. Vänta ni! Nästa år sätter den nye presidenten p för den saken!

Jonathan. Vi känna ingen ny president! Södern går sin egen väg! (*till John Bull*) Master Bull! tag hit min slafvinna!

John Bull. Master Yankee! hon är fri! Hon gå hvart hon vill!

Crébleu. Oui monsieur! hvart hon vill! (*till Mestizen*) Mademoiselle! suivez moi! jag tycka om er, ma foi!

Mestizen. Tack masser! Men jag helst följa masser John, om ni tillåter! (*till John Bull*) Låt mig följa er!

John Bull. Gerna, little maid! Come now.

Jonathan. Akta er! jag inte skicka er bomull! Ni slå vantarne i bordet!

John Bull. But! jag skicka Great Eastern att *taga* den! God dam sir!

Jonathan. Bulldog! (*till Crébleu*). Sir! jag träda ut ur unionen, och ställa mig under ert beskydd! Ni älskar ju friheten!

Crébleu. Moi? Vive la liberté!

Jonathan. Ni hjelpte mig att eröfra den! God dam, ni skall hjelpa mig att försvara den! Utan slafveri, ingen frihet!

Crébleu. C'est vrai! Cher ami; vi ska' språka om er lilla affaire! — Vårt valspråk är: *Sans esclavage, nul liberté!*

Jonathan. Yes! yes! (*de samtala. Man hör utanför ljudet af en entonig musik*).

Crébleu. Aha! — tam-tam! tam-tam! det hörde jag sist i Peking!

John Bull. Yes! Der du gjorde den lilla eröfring! Very beautiful Victory!

Crébleu (*grinande*). Parbleu! Tala inte med mig om la désagreable mademoisell — — (*letande*) Ti — tu — — O — tu — —

John Bull (*också letande*). No! — O — pi — God dam! jag inte minnas det namn! Men hafva mycke money!

Jonathan. God dam! Jag vara god vän med den musik!

Trettonde Scenen.

DE FÖRRE. O-PI-ING (*i rik kinesisk drägt, med stort bambu-parasoll öfver sig, och en flaska eller kalabass hängande vid sidan, samt ett dryckeskärl i handen, inkommer från fonden, under full musik. Hon går rakt fram, nickande utan att se sig omkring*).

Sång.

(*Dansk melodi.*)

1.

Solens herr broder och månens kusin
Satt vid min sida i torn af porslin!
Men, se'n barbarerna tagit Peking,
Skuttar han fridlös all verlden omkring!
Tsching, tsckang, tschang, tsching,
Arr-Sam och Ming,
Pling!

2.

Solens herr broder och månens kusin
Såg på mig ofta med klockarkatts-mine,
Der jag satt skön uti tärnornas ring, —
Nu går jag husvill i verlden omkring!

3.

Solens herr broder och månens kusin
Var dock ej hälften så artig och fin,
Som en barbar, som när allt kom omkring
Talte till mig mången underlig ting!

4.

Solens herr broder och månens kusin
Hade ej sett en så skön mandarin!
Honom jag letar all verlden omkring, —
Kom sköne främling till din O-pi-ing!
Tsching, tschang, tschang, tsching!
Arr-Sam och Ming
Pling!

Le Temps. Der ser man följden af att skicka fransmän till Kina! Stackars liten!

Sylvestra. Det är rätt åt monsieur lätt på foten!

Crébleu. Elle est abominable!

O-pi-ing (*vänder sig vid ljudet af hans röst, och skyndar fram för att kasta sig i hans armar*). Vid det himmelska rikets daggmaskar! det är min sköne mandarin! (*omfamnar honom trots hans försök att lösgöra sig*) O! du mitt hjertas svalbo, — du min själs ricinolja! så har jag dig då ändtligen!

Crébleu (*generad*), Mais, madame — — —

O-pi-ing. Barbar! minns du inte längre hvad du svor vid Con-fut-sche?

Crébleu. Nej sannerligen — — vraiment non!

O-pi-ing. Olyckliga O-pi-ing! det himmelska rikets lysmask! (*slår i ett glas ur flaskan och tömmer det.*) Han föraktar dig och dina millioner!

John Bull (*närmar sig*). Hä?

Jonathan (*uppmärksam*). God dam! Jag visa henne för pengar!

Crébleu. Des millions!... Parbleu!...

John Bull. Miss! Vill you följa mig?

O-pi-ing. Bort, rödhårige barbar! — Men du, min mandarin af sjutton tékoppar! Hvad svarar du din solros, österns gullgula blomma!

Crébleu, Sacre-bleu! Ni följa mig till Paris, si vous voulez! (*afsides*) Hon vara ful — men hon hafva des millions! (*högt*) Men hvad hafva ni i den flaska?

O-pi-ing. Glömskans gudomliga dryck... Solens broders och jordens beherrskares eget öfver-hof-opium! Vill du dricka?

Crébleu. Merci! vi fransmän glömma nog ändå! (*räcker henne sin arm*) Men komma nu! allons à Paris!

John Bull (*artigt*). And sedan, ni följa mig till London!

Jonathan. And sedan mig till New-Orleans!

Crébleu. Mon frère! (*visar på slafvinnan*) Behåll du din — jag tar min!

John Bull. Yes! Min pris vara very beautiful! (*går med mestizen*).

Crébleu. Och min diablement laide!

O-pi-ing. Det himmelska rikets gula ros följer sin mandarin i döden!

5.

Solens herr broder och månens kusin,
Aldrig jag mer ser din fåniga mine!

Crébleu (*afsides*).

Brrr!

(*högt*)

à Paris, ma jolie O-pi-ing!

Jonathan.

God dam! jag reser också till Peking!

O-PI-ING.

Tsching, tschang, tschang, tsching!

CRÉBLEU.

Kom, O-pi-ing!

O-PI-ING.

Ming!

(*de gå ut, Crébleu och O-pi-ing arm i arm. Jonathan på hennes andra sida i liflig konversation.*)

Fjortonde Scenen.

LE TEMPS. SYLVESTRA.

SYLVESTRA. Det blir väl ändå ett underligt parti!

LE TEMPS. Kanske mindre underligt än mången tror! Hon kommer säkert att göra lycka i Paris, eller också tar Jonathan henne med till Amerika och gör en Humbug utaf henne!

(*Man hör ritournellen till följande sång.*)

SYLVESTRA. Hvad är det för en melodi?

LE TEMPS. Den förkunnar oss ankomsten af tre gamla bekanta!

SYLVESTRA. Aha!

LE TEMPS. Tre gamla bekanta som väl ska' bli *ett* med tiden, fast det ser illa ut med den saken emellanåt! Men tyst, der komma de!

Femtonde Scenen.

DE FÖRRE. SVENSSON, NORBERG och SÖRENSEN (*inkomma från fonden arm i arm; Svensson i midten, Sörensen på högra och Norberg på venstra sidan; Svensson och Norberg hålla hvarann visserligen under armen, men på långt håll, och se ömsesidigt arga ut; mellan Svensson och Sörensen åter råder mycken vänskap*).

SYLVESTRA (*till Le Temps*). De der två till venster se icke rigtigt kontanta ut, tror jag!

Le Temps. Nej! det är mera för skams skull som de hålla hvarann under armen för närvarande, men det ger sig väl!

Sylvestra. Hvems är felet?

Le Temps. Det är fel på ömse sidor! Den gamle var för efterlåten, den unge för pretentiös ... nu ä' de långsinnade båda två!

Sörensen. Här var rigtigt trefligt! inte sannt, bror Svensson?

Svensson (*butter*). Åh, det har sina sidor, det!

Norberg (*stolt*). Är det kanske jag som generar?

Svensson (*snäsigt*). Det har inte fan sagt!

Norberg (*likaså*). Nå-nå, snäs lagom!

Svensson (*likaså*). Ja, det tycker jag med!

Sörensen. Seså, bröder! inte ska' ni bråka nu igen!

Svensson. Bråkar jag? Jag säger ju inte ett ord!

Norberg. Bråka? Jag tiger ju som en mur!

Le Temps (*till Sylvestra*). Jag får lof att ge dem annat att tänka på! (*går fram till dem*) Välkomna på min bal, gode herrar! Jag hoppas att ni haft ett lyckligt år?

Svensson. Mjuka tjenare! Åhja, det vore synd att klaga, fast det har varit ett välsignadt regnande!

Norberg. Och ondt om sill!

Sörensen. Och godt om tyska Erisäpplen! gammal skörd!

Le Temps. Men edra charmanta festligheter då ... ni ha' roat er rigtigt med besked!

Svensson. Jaha, gentilt var det! (*till de andra*) Var det inte?

Sörensen. Jo, jag tackar jag!

Norberg. Ja, det var rigtigt grannt!

Svensson (*till Le Temps*). Ja, det kan herrn lita på!

Sång.

Mel.: *Fredmans Ep. N:o 78.*

Ja, jag har sett så mycket lull, lull,
Och granna vagnar, silfver och gull,
Så hela Stockholms stad, den var pin full
Med lull, lull, lull!

NORBERG.

Och jag tog fram för festernas skull
Allt hvad jag hade af silfver och gull,
Så hela Trondhjems kyrka var pin full
Med lull, lull, lull!

SÖRENSEN.

Jag också haft min del deruti;
Ty när jag såg deras fröjderi,
Så gaf jag på Kronborg, att sämre ej bli,
Ett ståteligt fyrverkeri!

ALLA TRE.

Ja! aldrig såg man norden så full
Af fröjd och gamman, silfver och gull,
Man kunde ju rakt utaf stupa omkull
På lull, lull, lull!

2.

SVENSSON.

Sen Gustaf Wasas minne jag har
Af hjertat firat, just som en karl!
Och Hypotheksbank också jag har fått,
Och spel på lott!

NORBERG.

Ach jag har fått en ny ångfregatt, —

SÖRENSEN.

Och jag på tvärn mot tysken mig satt!

NORBERG.

Jag kom till Svensson i deputation,
Som man af ton!

SVENSSON.

Och jag har fått på riksdagen slut,
Fastän ibland det illa såg ut!

SÖRENSEN.

Och jag har satt upp emot tyskarnes gorm,
Min svenska husaruniform!

ALLA TRE.

Men aldrig förr var norden så full
Af fröjd och gamman, silfver och gull!
Man kunde ju rakt utaf stupa omkull
På lull, lull, lull!

LE TEMPS (*till Sylvestra*). Det var sättet att få dem vänner igen! (*till Svensson*) Och hvad roar herr Svensson sig nu med?

SVENSSON. Jag gymnastiserar... jag tar mig en liten reformrörelse emellanåt — di säger att det skall vara bra för blodcongestioner åt hufvudet!

LE TEMPS. Jo-jo, det kan nog hända!

SVENSSON. Ack, så har jag börjat med att skjuta till måls! Dessutom funderar jag starkt på att lägga mig ombord med kommunalfrågor — och emellanåt tar jag mig en rutsch till Södertelje! — Hustru min tänker inte på annat än att resa statyer! Nå-ja, det kan hon roa sig med, men vill hon ha' pengar till'et, så får hon sälja krinolinerna!

LE TEMPS. Nå, ni då, herr Norberg, hvad roar ni er med?

NORBERG. Jag är förolämpad!

SVENSSON (*ond*). Utaf hvem då! Utaf mig?

NORBERG. Det har inte jag sagdt!

SVENSSON. Men tänkt kanske?

NORBERG. Tankarna komma väl inte i frågan?

SVENSSON. Jo-jo-men, du får inte tänka något om mig, för jag är äldst!

Norberg. Jag måtte väl åtminstone få tänka godt om dig?

Svensson (*mildare*). Gör du det, Norberg? (*tar ett par steg emot honom och ändrar sig hastigt; afsides*) Nej, stå på dig, Svensson! Han skulle tro att du vore rädd för honom?

Norberg (*också närmande sig*). Sa' du något, Svensson? (*afsides, i det han drar sig tillbaka*) Nej, för tusan! han kunde tro att jag ville ställa mig in!

Svensson (*kärft*). Jag sa' ingenting!

Norberg (*likaså*). Ja, inte jag heller!

Le Temps. Nå, herr Sörensen har väl alla skäl att vara belåten?

Sörensen. Åhja, utom det att man ständigt vill lära mig tyska bokhålleriet, och det tål jag inte!

Le Temps. Hvarför kan ni inte komma öfverens med tyskarne?

Sörensen. Det är egentligen för deras "Donner wetter" som jag inte tycker om dem. Det låter som *Danner* wetter ... men vi ska' tala om annat! Svensson är min goda vän, och vi ha' kommit öfverens om att lyda samma lag i ett fall att börja med!

Le Temps. Det är förståndigt af er. (*Till Norberg*) Herrn är väl också med i den öfverenskommelsen?

Norberg (*låtsar inte höra*). Det är ett utmärkt vackert väder i dag!

Svensson. Hör du inte hvad herrn frågar?

Norberg. Nej, jag hör inte på det örat!

Svensson. Jag känner till'et! Men du skall få vänta innan jag kommer med ett nytt anbud! Fy fan! det är skam att jag skall behöfva gå öfver ån efter vatten!

Sörensen. Ah, se så! gå nu halfva vägen hvar, och gör slut på grälet!

Norberg. Nej! han skall gå 12/17:delar af vägen, så går jag 5!

Svensson. Vänta får du! Du skall gå hela vägen, så står jag still!

Norberg. Jag är en fri man!

Svensson. Jag är äldst!

Norberg. Jag förödmjukar mig inte!

Svensson. Ja, inte jag heller!

Sörensen (*leende till Le Temps*). De ä' envisa begge två... men det går väl ändå till slutet!

Le Temps. Ja, det vore synd annars!

Sörensen. Så mycket mer som det finns mången lufver som skrattar i smyg åt den der ovänskapen, och söker att förtjena på affären! (*ser åt fonden*) Men tyst, hvem kommer der?

Sextonde Scenen.

DE FÖRRE. SUOMETAR (*i nationaldrägt från fonden*).

Suometar (*ser sig omkring*). Hvar är min gamle vän? (*skyndar ned till Svensson*) Se der är han! god dag Svensson och tack för längesen!

Svensson (*ser på henne förundrad*). Hvad . . . hvad ser jag? (*glad, i det han omfamnar henne*) Herre Gud! se det är ju Suometar! Nå, det var roligt! Välkommen i det gröna! (*presenterar*) Här får jag presentera min gamla slägting och trogna väninna, Suometar!... Min goda vän Sörensen!... och min bolagsman, *herr* Norberg!

Sörensen (*vänligt*). Fägnar mig, min salighet, att få göra er bekantskap!

Norberg (*högdraget*). Mjuka tjenare!

Svensson. Nå hur lefver verlden med dig nu för tiden?

Suometar (*med en nick*). Åhjo! så der! (*ifrigt*) Men

hör nu! (*ser sig försigtigt omkring*) Hur står det till i Italien?

SVENSSON. Vet du inte det?

SUOMETAR. Nej! jag får hvarken tala eller läsa om China, Japan eller Italien!

SVENSSON. Det var katten! Hvem kan hindra dig?

SUOMETAR. Den faderliga försigtigheten!

SVENSSON. Jag begriper! — Jo, det går bra i Italien!

SUOMETAR. Gud ske lof! det faller som ett helt berg från mitt bröst!

SVENSSON. Hur länge har du dragits med det?

SUOMETAR. Åh, det är några år, men det blir allt tyngre och tyngre! Hade jag inte minnet som uppehöll mig, så stode jag aldrig ut dermed!

SVENSSON (*rörd*). Stackars kusin!

SUOMETAR. Men hur är det med dig, Svensson? Du är ju lycklig du... och... (*fattar Svenssons och Norbergs händer*) *han* har ju ersatt mig, är det inte så?

NORBERG (*afsides*). Hvad säger hon?

SVENSSON (*brydd*). Kors, kära du...

SUOMETAR. Ja, jag ser det, ni ä' vänner och derför ä' ni starka och lyckliga! Varen det alltid! — Var medgörlig du Svensson som är den starkare — var tacksam ni, unge vän, som är den svagare! Tro mig, jag talar af erfarenhet, i bättre sällskap kan du inte gå genom verlden, än i hans der! (*visar på Svensson.*) Och det finns *en* som skulle vilja gifva mycket guld för hvarje korn af bitterhet som skiljer er åt!...

SVENSSON. Hvad säger du?

NORBERG (*häftigt*). Och hvem är det?

RUSCHKIN (*synes i dörren*). Suomia! Kom!

SUOMETAR. Ah! (*sakta till de andra*) Sen er om!

SVENSSON (*studsande*). Han!

NORBERG (*likaså*). Fiskaren!

SUOMETAR (*till Norberg*). Spegla dig i mitt öde!

RUSCHKIN (*strängt*). Suometar! Kom!

SUOMETAR. Farväl! Varen lyckliga och eniga! Så länge lefver hoppet i mitt hjerta! (*till Ruschkin*) Jag följer dig!

RUSCHKIN (*fattar omildt hennes hand*). Du skall icke så snart igen komma på egen hand! (*drar henne med sig ut.*)

Sjuttonde Scenen.

LE TEMPS. SYLVESTRA. SVENSSON. NORBERG. SÖRENSEN.

SVENSSON (*afsides*). Mitt blod kokar då jag ser den der karlen!

NORBERG (*afsides*). När jag fiskar derhemma, så ser jag alltid den der på andra stranden! Om Suometar hade rätt!

SÖRENSEN. Kom nu Svensson, så gå vi! Du får lof att muntra opp dig igen!

SVENSSON (*fattar hans arm*). Ja, det kan behöfvas!

NORBERG (*upprörd*). Broder Svensson!

SVENSSON (*ser på honom förvånad öfver tonen, och säger efter en stund*). Hvad sa' du, Norberg?

NORBERG (*efter en inre strid, kort*). Ingenting! (*de vända sig åter från hvarandra.*)

LE TEMPS (*till Sylvestra*). Den der ovänskapen är inte farlig!

SYLVESTRA. Nej, det tror jag med!

SÖRENSEN. Nå, kommer du inte nu?

SVENSSON. Jo visst! (*vänligt till Norberg*) Hör du, Norberg!

NORBERG. Jaha, hvad vill du?

Svensson (*samma spel som förut*). Ingenting! (*afsides*) Jag har bra svårt att hålla i mig!

Norberg (*afsides*). Räcker det här länge, så går jag alla sjuttondelarne!

Sörensen. Nå, kom nu!

Svensson. Ja, det är sannt! Jag får lof att hem och räkna ut huru många vi ä' i hushållet.

Sörensen. Hvad för slag?

Svensson. Jo, det är fråga om folkräkning. Jag har fått en lista som inte fan förstår sig på. Der skall jag sätta ut om jag är blind eller döfstum, svensk eller utländning — der skall jag skrifva opp mig och hustru min, och till på köpet om vi ä' gifta eller ogifta! Det är chikanöst, tycker jag!

Norberg. Och när skall det ske?

Svensson. Klockan tolf i natt! Jag undrar hur de ska bära sig åt, som ä' på nobis -- eller någon annanstans! — Förbaskade tillställningar, — liksom inte folk kan få nog med räkningar ändå på nyåret, utan att ställa till folkräkning! (*till Norberg*) Följer du med nu?

Norberg. Ja visst! Man kan väl vara tillsammans ändå, fast man grälar litet smått!

Svensson. Det tycker jag med! Jag är inte grälsjuk!

Norberg (*häftigt*). Ä' jag det kanske?

Svensson (*likaså*). Det har icke fan sagt!

Sörensen. Seså! Seså! (*de gå arm i arm och grälande genom fonden, medan Sörensen söker lugna båda parterna.*)

Adertonde Scenen.

LE TEMPS. SYLVESTRA.

Le Temps (*skrattande*). Det är kostliga kompagnoner, det der! Men litet gnabb ibland, skadar al-

drig grand! Under tiden komma de att lära känna hvarandra!

Sylvestra. Och efter storm skiner solen så mycket klarare!

Le Temps (*allvarligt*). Seså, nu är presentationen slut, och balen äfven! Kom nu, nu gäller det!

Sylvestra. Är det redan så dags?...

Le Temps. Din sista timma slår! Tag min arm, och bered dig på den sista färden!

(*Musik.*)

Sylvestra.

Din arm behöfver icke jag till stöd,
Jag ensam går de sista, svåra fjäten!
Ett år som så förkofrat menskligheten
Behöfver icke darra för sin död!

(*Klockan börjar slå tolf.*)

Le Temps.

Men seden är att jag skall leda dig!

Sylvestra.

Led gamla gubbar som beskärma sig,
Jag, som min Garibaldi, går allena!

(*skyndar ut.*)

Le Temps.

Stopp! Stopp! Det var då sjelfva hin att skena!

(*skyndar ut efter henne. Vid sista tolfslaget förändras scenen till*)

(*Ett präktigt upplyst tempel med moln i bakgrunden. På en lysande thron sitter* Novanna, *omgifven af* Liberta *och* Fortuna, *samt nedanför thronen stå alla de angifna personerna i följande ordning: Först till höger* John Bull, *vid hvars fötter* Slafvinnan *knäböjer, blickande upp till honom med tacksamhet. Vid* John Bulls *sida* Crébleu *och* Jonathan, *arm i arm. Midt på scenen* Italina *med* Capréro *på högra och* Magyari *på venstra sidan om sig.*

Emellan dem och Jonathan Ruschkin *och* Suometar. *Till venster, närmast Italina,* Svensson, Norberg *och* Sörensen *arm i arm, derpå* Pepita, *som i dansant ställning håller* Antikristo *under armen, hvilken ger sin välsignelse åt den knäböjande* Reineke. Le Temps *står något längre fram på scenen.*)

Novanna.

Jag helsar som drottning den rullande jord,
Från öster till vester, från söder till nord!
Med frihet och lycka begåfvar jag verlden,
Med lagrarne svärden,
Som skola fördrifva tyrannernas här!
(*till Le Temps*)
Gå, gamle, och säg hvad i skölden jag bär!

Le Temps (*till publiken*).

På drottningens vägnar jag får gratulera
Och önska godt nyår — med mera, med mera!

Sång.

Mel. ur »*Svaga sidan*».

1.

Må detta nyår fröjd bland alla sprida
Och blifva bäst af alla nya år,
Ty tidens, liksom menskans svaga sida,
Är ju att vandra uti hoppets spår?

2.

Må folkets sunda vett i alla riken
Bestämma kursen, och må furstarne
Ej mera lita på diplomatiken,
Men bättre skydd i folkets kärlek se!

3.

Må Frankrike och England vänner vara
Och blott på *taflor* skjuta skarpt till mål,
Samt när de ledsamt få, till Peking fara
Och dricka der i thé — hvarandras skål!

4.

Och må Italien få ostördt göra
Sin sköna jord till frihets paradis,
Och inga *goda vänner* få förstöra
Det som har börjat på så präktigt vis!

5.

Må Österrike all sin skuld betänka
Och sälja bort Venedig för godt pris,
Förrn Garibaldis vapen åter blänka
Och Ungern slutar saken — med en kris!

6.

För Tyskland äro önskningarna dyra,
Må Preussen ha' på staterna kontroll,
Så att de inte alla trettifyra
Gå ut på vigilans åt skiljda håll!

7.

Må Spanien gerna gifva på Majorka
Åt påfven fromt en säker tillflyktsort,
Att styra denna verld det kan han orka,
Och görs det skralt, betyder det ej stort!

8.

Må Ryssland tjena civilisationen
Med att den sålda *själen* göra fri,
Och nordamerikanska unionen
Stå der och skämmas med sitt slafveri!

9.

Må Danmark icke slukas af Hannover
Och Hessen och Reuss-Schleiss ... och flera till! —
Och måtte Norge sända vackra profver
Af sin försonlighet — och af sin sill!

10.

Vårt gamla fosterland må lyckligt frakta
Sig fram på händelsernas ocean,
Och lägga trögheten en smul ad acta
Vis-à-vis *"frågan som ej falla kan!"*

11.

Och måtte hufvudstaden hålla färgen
Med folkbeväpningen som börjat re'n —
Samt gata få uti Tyskbagarbergen,
Och inte bara hugga der — i sten!

12.

Må alla säljare som ä' för dyra
Betänka huru det med ölet gick,
Så kan man nästa år ett rum sig hyra,
Och dock ha' litet qvar — till mat och drick!

13.

Ja! må det nya året glädje sprida
Och guld och grönan skog, så det förslår!
Näst fulla hus — är vår mest svaga sida
Att önska många, många *godt nytt år!*

(Ridån faller.)